

Duchu Boží, dej nám sílu růst tak jako strom Tvojí mocí,
v dobrém růst, své dary daruj nám, kéž poznají nás po ovoci.
/text písničky z Noci kostelů/

Fotografie z farní pouti: Z. Bartošová

ÚVODEM, ZPRÁVY Z FARNOSTÍ	STR. 2
SKM	8
CMG	11
OKÉNKO PRO DĚTI	12
CPR	14
P. JAN MALÝ	15
JAK SE STAL SV. ANTONÍN PATRONEM ZTRACENÝCH POUTNÍKŮ	18
BOHOSLUŽBY O POUTI A POZVÁNKY	20

ÚVODEM

Bratři a sestry v Kristu, milí čtenáři,
v době velikonoční si křesťané na celém světě připomínají chvíle, kdy se formovala prvotní církev a evangelium se šířilo za hranice města Jeruzaléma. Tady v Prostějově jsme si navíc v tomto velikonočním období při květnové městské pouti připomněli svatého Jana Nepomuckého i jeho významnou roli v dějinách naší země a jeho lásku a věrnost církvi Kristově. Nyní se nacházíme v době, kdy se připravujeme na oslavu dvou „sloupů církve“ a patronů našeho kostela sv. Petra a Pavla. Na apoštolu Petrovi se dá ukázat, jak mocná a zároveň křehká může být víra. Na apoštolu Pavlovi vidíme, jak víra proměňuje a vede k obrácení. Oba dva společně připomínají a ukazují jediný zdroj své vlastní víry, ale také víry naší – Ježíše Krista ukřižovaného a vzkříšeného.

Je pochopitelné, že naše myšlenky již překračují hranici školního roku, ale dříve než nastane čas prázdnin, chci vás všechny pozvat na slavnost patrocinia našeho farního kostela. Všem vám ze srdce přeji, aby vás společenství se svatými posílilo ve víře, upevnilo vaši naději a probudilo touhu sdílet navzájem své dary, kterými nás všechny Duch svatý nezaslouženě obdaroval a stále obdarovává.

P. Josef Klinkovský, SDB

ZPRÁVY Z FARNOSTÍ

Farní pouť do Heiligenkreuz

„Byla to FREE pouť,“ prohlásila moje dcera o farní pouti do Heiligenkreuz. Jsem moc ráda, že se jí její první pouť, kterou jsme mohli strávit spolu, líbila. Letošní farní pouť do Rakouska, konkrétně do okresu Baden, se uskutečnila 8. 5. 2023. Sice jela jen hrstka farníků – což je škoda! Vaše velká škoda! – zato různorodého věkového rozpětí, a proto bylo pěkně veselo.

Heiligenkreuz (Svatý Kříž) je obec nedaleko Vídně, které vévodí klášter cisterciáků. Ti mají své jméno po prvním klášteře založeném v Cîteaux ve Francii r. 1098. Cisterciáci jsou mniši, kteří žijí podle reformované řehole sv. Benedikta. Zatímco v jiných zemích bylo v průběhu staletí mnoho cisterciáckých klášterů zrušeno nebo zničeno, tento v Heiligenkreuz byl ušetřen a je tak 2. nejstarší stále fungující klášter v Evropě. A proč jsme se vydali právě sem? Je zde uložena největší relikvie Svatého kříže na sever od Alp.

Kříž, na kterém Kristus zemřel, našla v Jeruzalémě 14. září 320 svatá Helena, císařovna a matka Konstantina Velikého. Jakmile byl nalezen, byly menší a větší části distribuovány církvím a jednotlivcům jako relikvie. Velký podélný trám však zůstal v Jeruzalémě a byl odvezen, když město v roce 614 dobyli Peršané. Dřevo kříže však bylo o pár let později znovu získáno vítězstvím císaře Herakleia nad Peršany. Na památku této události slaví církev 14. září svátek Povýšení sv. Kříže.

Náhoda tomu chtěla, že malý farní kostel, který přiléhá k opatství, byl uzavřen z důvodu rekonstrukce, proto jsme výjimečně mohli naši mši sv. sloužit přímo v klášterním kostele. Po bohoslužbě jsme si prohlédli klášter a nahlédli pod pokličku řeholního života. Oslovila nás kaple určená jen pro zesnulé mnichy, velká vnitřní fontána s olověnou nádobou, velmi stará vitrážová okna ze 13. století zvaná grisaille či velký sál, kde mniši všichni pohromadě pracovali. Po prohlídce jsme se zúčastnili polední modlitby, kdy v klášterním kostele usedli do svých chórových lavic mniši a zpívali latinsky polední modlitbu. Po nákupech v místním obchůdku jsme šli na oběd do klášterní restaurace, kde v tento čas nabízeli chřestové speciality. Na kávičku jsme jeli do malebného města Baden, kde na nás historie dýchala z každého kousku maličkého náměstí. Počasí nám přálo, provoz na silnici byl přiměřený, zážitků bylo plno... Zkrátka krásná pohodová free pouť.

A co o této pouti řekli nejmladší účastníci:

Pěkný výlet! Nejvíc se mi líbilo, jak se mniši modlili, vitrážová okna, malování na stěnách, boční oltáře, ozdobené lavice mnichů a stříška nad oltářem. A. (10 let)

Pouť do Rakouska byla zajímavá. Nejvíce mě zaujal kostel, ve kterém byla mše svatá. Překvapilo mě, kolik v kostele bylo mnichů. J. (12 let)

Líbila se mi architektura kláštera a mše sv. L. (13 let)

Foto:
R. Plenařová
D. Indra

Renata Plenařová

Brigády v kostelech sv. Jana Nepomuckého, sv. Petra a Pavla a na faře

Slovo brigáda nemusí mít pro všechny lákavý nádech. Pominu-li význam vojenský, užívá se slovo brigáda pro akci, kde je potřeba lidově řečeno zabrat. A nejinak tomu bylo i 9. 5. při úklidu v kostele sv. Jana Nepomuckého před hodovou oslavou a při brigádě 13. 5. v kostele sv. Petra a Pavla, na Trefě a přilehlém zahradním prostoru.

V kostele sv. Jana Nepomuckého došlo na mytí oken v sakristii, u vstupu, na úklid lavic. Byly spuštěny lustry a vyčištěny, čistily se vchodové dveře. Prostě, co jsme ve skupince cca 12 farníků zvládli a kam nás kostelník Tomáš Strouhal pracovně směřoval, to se udělalo. Pozitivní je, že s babičkou přišly i vnučky, tak že snad s pomocí Boží i mladší generace bude pamatovat, že o kostely je nutné se starat. Na brigádě se fyzicky, slovem i nápojovým osvěžením podílel i otec Josef Klinkovský, což bylo povzbudivé.

Ještě ve větším stylu byla vedena každoroční brigáda na Trefě. Část žen pracovala na úklidu kostela sv. Petra a Pavla. Na Trefě byl naplánován celkový generální úklid všech prostor, mytí oken, sanitárního zařízení. Velký záprah čekal na pomocníky u instalace nové brány v zadní části zahrady, při úpravách terénu v zahradě, zajištění skleníku proti vlhnutí. Účast byla dobrá, obědvalo nás 22. Byli zde salesiánští pracovníci, ale i farníci od sv. Petra a Pavla a opět starší i mladší generace. Práce u brány v zadní části zahrady organizoval O. Ladislav Hubáček, ve skleníku O. Oldřich Macík a vše řídil, fyzicky i duchovně pomáhal O. Josef Klinkovský. Až bylo dílo hotové, došlo i na posezení u kávy a dobrých buchet. Nejen práci živ je člověk, takže se odpoledne protáhlo, a kdo měl ještě čas, s ostatními příjemně povyprávěl.

Díky patří všem, kteří se účastnili, a věřím, že dá-li Bůh, potkáme se zase za rok, někteří i dříve, ať již na mších svatých, na poutích či při společenských setkáních.

Zuzka Bartošová, účastnice akcí

Foto: Z. Bartošová

Farní pouť do Králík a Neratova

Sestry a bratři v Kristu,

byl jsem požádán, abych několika větami shrnul farní výlet do Králík a Neratova, který proběhl 27. 5. 2023. Odstartovali jsme v 7:00 od fary PaP a naší první destinací bylo muzeum internace kněží v Králíkách. Prostory muzea nebyly nijak rozsáhlé, ale po obsahové stránce to bylo až vyčerpávající. Jako osoba, která se narodila po sametové revoluci, si o to více vážím, že žiji v demokracii (i když i ona má své chyby, ale, jak pravil W. Churchill, zatím nic lepšího nemáme) a dále

naprosto nerozumím lidem, kteří vychvalují bývalý režim. Povinně bych je poslal na prohlídku tohoto muzea. Muzeum bylo interaktivní, takže si lidé mohli vyzkoušet, jaké to bylo ležet v samotce, která po délce byla menší, než je moje výška, podívat se na mučicí nástroje, vidět fotky zmučených kněží a zároveň si přečíst životopisy StBáků, kteří se na tom všem podíleli. A aspoň se člověk dozvěděl, že to byli naprosto bezpáteční, bezcharakterní zrůdy a alkoholici, protože člověk aspoň s malou špetkou dobra by tohle druhým lidem nemohl dělat.

Po prohlídce muzea jsme zamířili na prohlídku kláštera Hory Matky Boží, kde nám byl do detailů popsán osud tohoto místa a jeho opětovná náprava do přibližné podoby před nástupem komunismu. Poté následovala mše svatá sloužená P. Pavlem Barbořákem a oběd v poutním domě.

A naší poslední destinací byl Neratov, kde jsme mohli obdivovat krásnou architekturu kostela s jeho novou skleněnou střechou. Jak vtipně poznamenala paní průvodkyně, během 15 minut nám shrnula 30 let práce na tomto kostele. Výklad zakončila humornou poznámkou, že pokud nechcete ukradnuté věci vracet původnímu majiteli, stačí, když si tu danou věc zabetonujete do země (vyprávěla o jednom soudním rozhodnutí o navrácení schodiště). Dále byla možnost si se sládkem projít

Neratov. Foto: Z. Bartošová

Králíky. Foto: M. Šmíd

zdejší pivovar a tuto možnost někteří výletníci s radostí využili. A tak jsme ukončili náš výlet s příjezdem do Prostějova v 19:30.

Zároveň bych chtěl všem výletníkům poděkovat, že se účastnili této poutě, protože si myslím, že to stálo za to. Děkuji moc.

Marin Šmíd

První svaté přijímání

V sobotu 17. června se ve farním kostele Povýšení svatého Kříže konala slavnost prvního svatého přijímání. Všech čtrnáct dětí se na tuto slavnost připravovalo po celý školní rok a jistě se již těšily, až poprvé přijmou Krista v eucharistii.

Spolu se svými rodinami, přáteli a ostatními farníky prvokomunikanté prožili slavnostní bohoslužbu, kdy měli možnost obnovit své křestní sliby, prosit za věci, které jsou pro ně důležité, a hlavně prožít si vrchol celé slavnosti, tedy poprvé přijmout Tělo a Krev Ježíše Krista.

Slavnostní bohoslužba byla skutečně důstojná, promyšlená do všech detailů. Stejně, jako mají být kmotři zapojeni do životů svých kmotřenců, byli zapojeni i do dění při mši. Krásný okamžik byl, když děti se zapálenými svícemi u křtitelnice obnovovaly své křestní sliby.

Foto:
M. Svobodová

Než se rodiny dětí rozjely na slavnostní obědy, následovalo po bohoslužbě agapé na rajské zahradě. Zde panovala přátelská a uvolněná atmosféra a docházelo ke sdílení dojmů z celé slavnosti.

První svaté přijímání je nezapomenutelným zážitkem a věříme, že se všechny děti budou v eucharistii s Ježíšem setkávat pravidelně a rády. Doufáme, že vzpomínky z této slavnosti dětem vydrží v srdcích po celý život a budou je posilovat na jejich cestách.

Prosíme všechny farníky, aby na děti, které letos poprvé přistoupily k prvnímu svatému přijímání, často vzpomínali v modlitbách.

Jana Růžicková
Petra Vybíralová

1. bodovací turnaj ve stolním tenise znovu v Prostějově

V sobotu 1. dubna, přesně na apríl, SKM Prostějov opět po roce hostil jako pořádající klub 1. bodovací turnaj salesiánských středisek z celé republiky ve stolním tenise. Vše probíhalo na ZŠ Melantrichova, kde na pěti stolech bojovalo 51 dětí, které byly rozděleny do čtyř věkových kategorií. Naši borci poctivě trénovali a odměnou některým z nich byla medailová umístění. Ve druhé výkonnostní divizi obsadil 2. místo Tom Hýbl. Třetí

divize měla ve finále také prostějovskou účast, když 2. místo vybojoval Daniel Smékal. Ani čtvrtá divize se nenechala zahanbit. Parádní 3. místo v ní totiž vyválčil Lukáš Coufal. Gratulujeme všem sportovcům, i těm, kteří se neumístili na bedně! Děkujeme všem střediskům za jejich účast.

Foto: L. Band'ouch

Ministrantská víkendovka

O víkendu 14. - 16. dubna 2023 se na Staré Vodě u Bruntálu uskutečnila ministrantská víkendovka. Hlavním tématem společně strávených dní byl svátek Božího milosrdenství. Na Starou Vodu jsme neodcestovali sami, protože již tradičně

jsme spojili síly s ministranty z Křenovic. V pátek se program nesl v duchu seznamovacích her s cílem navázání kamarádských vztahů. Den zakončila netradiční interaktivní modlitba se symboly. V sobotu pokračovala víkendovka duchovním impulsem o Božím milosrdenství. Na něj vhodně navázaly malé „workshopy“ ve skupinkách. Odpolední pěší výlet vedl směrem na Annaberg, kde jsme pátrali v etapové hře po kopí, které probodlo Ježíšův bok. Po krátkém občerstvení jsme v kostele sv. Anny slavili mši svatou. Večer po návratu na Starou Vodu se stala nezapomenutelným zážitkem večerní adorační vigilie, během níž se všichni po 10 minutách samoty střídali.

Děkujeme všem vedoucím a kuchařkám.

Velikonoční florbalový turnaj

V pátek 21. dubna se početná skupina 18 kluků vydala uzavřít letošní florbalovou sezonu. Naší destinací byla tradičně pražská čtvrť Uhřetěves. Zde se konal velikonoční florbalový turnaj SHM, na který se opět sjela různá salesiánská střediska mládeže z různých koutů republiky. Naši borci reprezentovali SKM Prostějov třemi týmy ve dvou věkových kategoriích. Mladší žáci dokonali svou letošní neporazitelnost dalším prvním místem. Cenu pro nejlepšího střelce si vystřílel Jakub Chudík. Starší žáky jsme museli kvůli jejich počtu rozdělit na dva týmy. Los play-off nám přál, proto se po velkém boji oba prostějovské týmy sešly ve velkém finále v Praze...☺. Získali jsme dvě krásné medaile. Triumfální cesta zpět se nesla v duchu radostné nálady.

2. bodovací turnaj ve stolním tenise

V sobotu 20. května vyrazilo sedm statečných směr Havířov na pokračování bodovacích turnajů SHM ve stolním tenise. Kluci bojovali již tradičně ve čtyřech výkonnostních divizích. Nejlépe z našich sedmi statečných se umístil Jan Černý ze sekundy, který ve druhé výkonnostní divizi obsadil 3. místo.

Tábory SKM v létě 2023

Aktuální nabídku všech táborů a volných míst naleznete na www.shmpv.cz .

Snažíme se, aby cena táborů byla co nejnižší a tak dostupná pro každého. Naši vedoucí pracují na zajištění táborů zdarma. Pokud máte možnost, můžete přispět jakýmkoli finančním či jiným darem, aby se dílo SKM Prostějov mohlo dále úspěšně rozvíjet. Za jakoukoli hmotnou či duchovní pomoc budeme velmi vděční.

číslo účtu SKM Prostějov: 2001760393/2010

P. Ladislav Bandouch SDB
(předseda SKM Prostějov)

V pátek 30. června se uzavře školní rok 2022/2023. Zakončíme jej mší svatou v kostele sv. Povýšení sv. Kříže. Celý rok byl bohatý na spoustu událostí v životě naší školy. Máme za sebou přijímací zkoušky do primy, kam jsme přijali 30 nových studentů, maturity, kterou vesměs všichni skvěle zvládli, i přijímací řízení do 6. třídy základní školy, kam nastoupí 28 nových žáků. Máme radost, že o naši základní školu je stále velký zájem a má mezi veřejností dobrý zvuk. Naši deváťáci byli úspěšní u přijímacích zkoušek a téměř všichni se dostali na střední školy. Třída v mateřské škole je kapacitně naplněna. Prožili jsme krásnou mši svatou s předáváním maturitních vysvědčení, kterou celebroidal P. Petr Bulvas, zástupce našeho zřizovatele, Arcibiskupství olomouckého, a po které následovala již tradiční Zahradní slavnost.

Naši maturanti.

Foto: archiv CMG

Před námi jsou dva měsíce zasloužených prázdnin. Školní rok 2023/2024 zahájíme v pondělí 4. září v 9 hodin slavnostní mší sv. v kostele Povýšení sv. Kříže.

Děkujeme vám všem za modlitby a přímluvy za všechny žáky, studenty i zaměstnance školy.

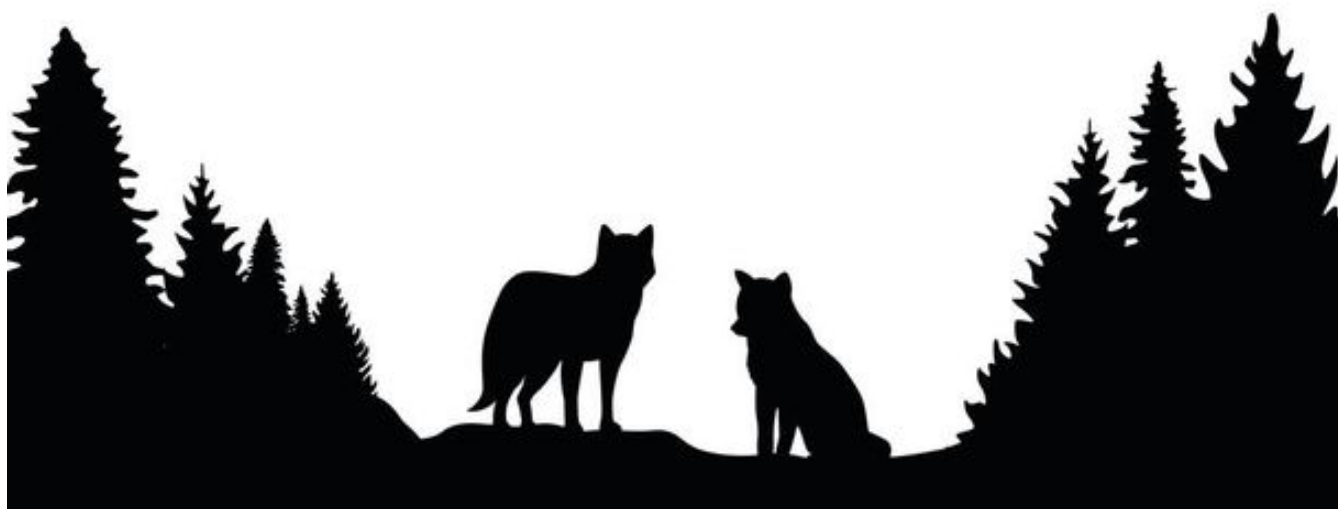
Jitka Havlíčková

OKÉNKO PRO DĚTI

Jednou vyprávěl starý indián svému vnukovi o velké bitvě, která probíhá v nitru každého člověka. Řekl mu: „Chlapče, ta bitva v nás je bitvou mezi dvěma vlky. Jeden je zlý. Je to vztek, žárlivost, závist, smutek, sobectví, namyšlenost, hrubost, nenávisť, sebestřednost a falešnost.

Ten druhý je dobrý. Je to láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, naděje, vyrovnanost, skromnost, empatie, štědrost, věrnost, soucit, důvěra a víra.“

Vnuk o tom chvíli přemýšlel a potom se zeptal: „A který vlk vyhraje?“ Starý indián odpověděl: „Ten, _____.“

Tajenka je skrytá v sudoku.

	7	4	3		2		6	
2	3			4	6			
1			9					
4		7				9		5
5		9				6		3
					8			6
			4	9			2	1
	9		2		7	8	5	

1	2	3	4	5	6	7	8	9
K	H	T	O	E	A	B	R	É

6			1	8			4	
		3			6			
	5			9	9			7
	2							9
	6						7	
9							1	
2			7	9			5	
			2			4		
	9			1	5			8

1	2	3	4	5	6	7	8	9
Í	M	I	K	A	D	L	Š	R

Můj Pane,

myslím, že na mne můžeš být pyšný. Zatím jsem dnes nezhřešil, nezaklel, neublížil živému tvorů, neměl nemravnou myšlenku ani touhu. Jsem ti za to velice vděčný. Ale za pár minut _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ a pak asi budu opravdu dost potřebovat tvou pomoc!

V tabulce vyškrtávej trojice stejných písmenek, zbylá písmena tvoří tajenku.

M	E	Z	E	K	Ý	O	L	B	Š	F	N	R	J	Ú
O	R	I	P	Č	X	H	U	Ť	D	D	É	G	H	Z
Ž	G	K	É	F	Ď	Ď	P	I	J	E	Ž	K	Ť	F
L	S	K	C	X	Ý	W	Ú	N	F	Í	Y	M	V	B
I	S	Č	Y	Ť	T	Š	H	O	Ř	E	C	X	Š	W
F	E	J	Á	G	R	L	Y	K	Ď	B	V	É	P	D
Ú	W	Ř	Ř	Ž	N	Z	C	A	T	Č	E	K	Ý	F

-sch-

Filipcovo nám. 20/4, 796 01 Prostějov

<http://prostejov.dcpr.cz/>

cprprostejov@ado.cz

Blanka Neckařová tel. 732 293 954

LETNÍ PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR KLAPKA

kdy: 28. 8. – 1. 9. 2023, 8:00 – 16:00

kde: fara v Plumlově (bude organizovaný přesun z PV, sraz v 7:40 na nádraží)

cena: 2.500 Kč

Přihlášky vyplňte na: <http://1url.cz/urtAv>

Zveme otce a jejich syny ve věku 9-15 let na víkendový pobyt

EMANUEL aneb VZÁCNÝ ČAS S OTCEM

kdy: 13. – 15. 10. 2023

kde: Annaberg u Bruntálu

cena za otce a syna: plná 2.250 Kč, sponzorská 2500 Kč

Pro přihlášení vyplňte tento formulář: <http://1url.cz/Zrue1>

Zveme maminky a jejich dcery ve věku 10-15 let na víkendový pobyt

MÁMA A JÁ

kdy: 20. – 22. 10. 2023

kde: skautská základna Domašov nad Bystřicí

cena za matku a dceru: plná 2.250 Kč, sponzorská 2500 Kč

Pro přihlášení vyplňte tento formulář: <http://1url.cz/xruj9>

KURZ MANŽELSKÉ VEČERY

8 úterků od 17. 10. 2023, v 18:30 – 21:00

cena: 1.750 Kč na osobu

nezisková cena pokrývá 8x2 večere, příručky, nájem a výzdobu

Přihlašujte se do 30. 9. 2023 na: <https://1url.cz/Br2wS>

KURZ EFEKTIVNÍHO RODIČOVSTVÍ

8 střed od 4. 10. 2023, v 17:00 – 19:30

kde: v prostorách Cyrilometodějského gymnázia v Prostějově

cena: 1.400 Kč za osobu/ 2.000 Kč za rodičovský pár

Cílem kurzu je, jak děti učit odpovědnosti, jak jim pomoci překonávat překážky a čelit těžkostem v životě. Zaměříme se na postupy, jak dětem dát podporu při zvládání situací, a seznámíme se s přístupy, které pomáhají naplnění těchto cílů.

přednášející: Ing. Eva Fialová

Součástí semináře je hlídání dětí.

Přihlašujte se do 30. 9. 2023 na: <https://1url.cz/mryou>

Programy jsou podpořeny z dotačního programu Rodina MPSV ČR, Olomouckým krajem a městem Prostějov.

P. JAN MALÝ

30 let od skonu prostějovského děkana a arcibiskupského rady P. Jana Malého

V červenci 1993 jsem strávil část letních prázdnin se skupinou vrstevníků animátorů prostějovské farnosti na faře v Olšanech. Otec Jan Gacík mně svěřil klíče od olšanské fary s tím, že celá budova včetně dvora a přístavků je nám k dispozici, jen jednu místnost máme zapovězenou. Tu, která byla pracovní tehdy nedávno zemřelého děkana, pátera Malého. Musím se přiznat, že jsem neodolal a do dané pracovny přesto vešel a jako teenager byl uchvácen na můj vkus starosvětským vybavením, kterému dominovala velká knihovna podél několika stěn plná knih, které mne tehdy bohužel nezajímaly. Z místnosti jsem měl pocit, že jsem se dostal na pozoruhodné místo, které využíval výjimečný člověk, jehož jsem neměl možnost osobně potkat, ale který ve mně vzbudil zájem pátrat a dozvědět se o jeho životě více. Rád se o to s vámi podělím.

Jan Malý se narodil dne 19. 8. 1911 v Držkovicích¹ (farnost Neplachovice, okr. Opava). Středoškolská studia absolvoval na Českém státním reálném gymnáziu

v Opavě. V letech 1930-1935 byl studentem na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Olomouci. K jeho pedagogům patřili tehdejší elity fakulty, profesori ThDr. František Cínek, Jaroslav Foltynovský, Jan Nepomuk Hejčl, Tomáš Hudec, Bartoloměj Kutal, Jan Martinů, Jan Nevěřil a doc. Augustin Neumann, O. Aug. Spirituálem byl dnes již v rámci beatifikačního řízení ctihodný P. Antonín Šuránek. Ze spolužáků v semináři a na fakultě nutno zmínit tři nejvýznamnější – Vojtěcha Rygala², Josefa Střídu³ a Zdislava Škrabala.⁴ Dne 5. 7. 1935, tradičně v den svátku slovanských věrozvěstů sv. Cyrila a Metoděje v metropolitním chrámu sv. Václava v Olomouci, přijal s dalšími 43 spolubratry kněžské svěcení. Ordinován byl olomouckým světícím biskupem Mons. ThDr. Josefem Schinzelem.

P. Malý získával první kněžské zkušenosti od roku 1935 jako kooperátor ve Valašské Bystřici a v Suchdole na Prostějovsku, kde v pastorači pokračoval i po návratu z vojenské služby až do roku 1938. Poté působil do poloviny roku 1940 ve službě kaplana v Dolanech u Olomouce. Další 3 válečné roky strávil jako kooperátor v klášteře benediktinů U sv. Markéty v Praze-Břevnově

a krátce jako administrátor v Želechovicích nad Dřevnicí, následovalo více než roční kaplanování v Bystřici pod Hostýnem. Od Nového roku 1945 jej konzistoř ustanovila jako faráře v Olšanech u Prostějova.⁵ V období od roku 1952 do 1963 spolu s děkanem P. Ignácem Dragounem P. Malý ve funkci místoděkana vedl prostějovský děkanát. V době od 8. 8. 1963 do 31. 12. 1968 byl pověřen vedením

děkanátu včetně děkanské agendy. Od 1. 1. 1969 se stal děkanem. Z této pozice se výrazně zasloužil o postupné zavádění závěrů nedávno v Římě skončeného II. vatikánského koncilu v celém děkanátu.

V roce 1963 byl generálním vikářem Josefem Glogarem jmenován konzistorním radou, v r. 1965 obdržel 'Publica Laus' (Veřejná pochvala) a v r. 1977 byl jmenován čestným kanovníkem olomoucké kapituly. V červenci r. 1985, kdy se stal jubilárem,⁶ oslavil při mši sv. s farníky, přáteli a známými své zlaté kněžství.

Po náročném životě, v němž 55 roků svého života strávil ve dvou totalitních režimech, kdy byl dělníkem na vinici Páně a s láskou sloužil všem svým farníkům, v Prostějově dne 2. 3. 1993 se navrátil do Boží náruče. V Olšanech byl dne 10. 3. 1993 pohřben olomouckým světicím biskupem Mons. Josefem Hrdličkou za asistence opata břevnovského kláštera v Praze Mons. Anastáze Opaska mezi „svými“ olšanskými farníky, jimž byl duchovním otcem celých obdivuhodných 49 roků. Vzpomeňme na něj i modlitbou. R. I. P.

Jiří Marek

Literatura a poznámky:

¹ ZA Opava pob. Ol., matrika narozených v Držkovicích 1880-1919, inv. č. 13610, sign. Op XI 32, scan 48.

² P. Vojtěch Rygal (1910-1948) označovaný za první kněžskou oběť po nástupu komunistického režimu – v noci dne 27. 3. 1948 na hranicích v Aši byl agenty StB zastřelen.

³ MAREK, PAVEL – MAREK, Václav: Dělník na vinici Páně. Životní příběh kněze Josefa Strídy, faráře ve Vrahovicích a čestného kanovníka. Vyd. Nakl. Kauli Publishing Praha 2020, 1. vydání, 96 s; S P. Malým byli spolužáky na fakultě, celoživotní přátelé a kamarádi.

⁴ P. Zdislav Škrabal, OP (1910-2007) – odsouzen komunisty „za špionáž“ na 15 roků.

⁵ GRAUBNEROVÁ, Ludmila: Historie obsazení arcibiskupství olomouckého a farností kněžími. Od r. 1904 do konce roku 2017. Vyd. Arcibiskupství olomoucké 2018, s. 206; Katalog olomoucké arcidiecéze za biskupa ThDr. Josefa Vransy. Vyd. Arcibiskupství olomoucké k 1. 1. 1986, s. 753, 779, 787, 793; V Olšanech působil již od 15. 12. 1944; Byl pověřen i funkcí administrátora excurrento: od 1. 11. 1952 do 30. 6. 1956 v Dubanech u Prostějova, od 1. 6. 1957-31. 8. 1978 v Bystročicích a mezi 1. 2. 1984-30.3. 1985 v Určicích. Do výslužby byl přeložen dnem 1. 8. 1990.

⁶ Za jubilára je označován kněz, který sloužil Bohu a lidem nejméně 50 let od vysvěcení – 55 let oslavil v r. 1990.

⁷ Fotografie pochází z r. 1954.

Zážitek z pouti do Říma

aneb jak se stal sv. Antonín i patronem ztracených poutníků

O svátku sv. Antonína si vždy vzpomenu na moji maminku, která měla sv. Antoníčka ve velké úctě... Zejména v pozdějším věku, kdy častěji hledala nějakou ztracenou věc, prosila sv. Antoníčka o pomoc a on jí v mnoha případech pomohl. Ze své mladické nerozvážnosti jsem bral maminčiny prosby a pomoc sv. Antoníčka poněkud na lehkou váhu. Až v r. 2012 jsme provázeli zájezd do Říma. Měli jsme ve skupině asi 60 poutníků, a kdo byl v Římě, tak si dokáže představit, co je to za obrovské mraveniště lidí. (V den blahorečení či dokonce svatořečení je to ještě nesrovnatelně horší. Přijede až 1 milion poutníků). Zájezd to byl opravdu „rychlý“. Odpoledne se odjíždělo z Prostějova, nad ránem po ranní hygieně na parkovišti dálnice jsme asi po 5. hodině jsme již pochodovali na náměstí sv. Petra v Římě. Dostat takřka 60 poutníků do „oka“ za jednu noc v autobusu je dost nereálné. Před ranním rozchodem skupiny jsem dal pokyn poutníkům, kde přesně a v kolik hodin se sejdeme, abychom společně odešli k našemu autobusu. Večer stojíme na stanoveném místě srazu u obelisku na náměstí sv. Petra. Máváme naší vlajkou, počítám poutníky, a ať počítám, jak počítám, 14 poutníků chybí. Dle seznamu jsme museli tedy nejprve odškrtnat shromážděné poutníky. Poté zkoušíme volat na čísla mobilních telefonů patřící chybějícím. Bohužel, nikdo se neozýval. (I když vždycky říkám z legrace, že máme povolené ztráty do 10 %, tak 14 poutníků ze 60, to je více než dvojnásobně překročený „limit“.) Na volaná čísla mobilních telefonů patřících ztraceným ovečkám nikdo neodpovídal. Buď neměli povolený roaming, nebo se prostě báli v cizině hovor přijmout, jelikož je to drahé. Nejprve bylo tedy třeba zavolat řidičům autobusu, aby zůstali na parkovišti a vyčkali mých dalších pokynů. (Parkování je v Římě velký problém.) Postupně jsme vyzkoušeli volání na všechna telefonní čísla, ale bez úspěchu. Asi po půl hodině se objevilo 5 poutníků, kteří se ve Věčném městě trochu zamotali. Byla to radost, ale 9 chybějících stále překračovalo náš „povolený limit“. Ani římská policie nám nebyla ochotna pomoci, neboť pátrání po ztracených turistech se vyhláší až po 48 hodinách od nahlášení. Před skupinou jsem se snažil zachovat klidnou hlavu, ale uvnitř to už pěkně vřelo. Vyčerpali jsme prakticky všechny možnosti. Snad už zbývalo jen obvolávat římské nemocnice, ale zase že by bylo 9 lidí v nemocnici se mi nechtělo věřit. (Byli jsme totiž svědky, jak volontéři vynášeli v plachtách „padlé“ poutníky k sanitkám.) Tu přišla moje manželka s nápadem poprosit sv. Antoníčka o pomoc. Tak jako kdysi

jsem zlehčoval maminčiny prosby, podobně jsem se snažil zlehčit i tento prosebný nápad manželky a operoval s tím, že sv. Antonín je patronem ztracených věcí a nikoliv poutníků. Ona si však prosadila své, a tak spolu s dalšími poutníky jsme společně prosili o pomoc sv. Antoníčka, patrona věcí ztracených, ale v tento moment i ztracených poutníků. Když jsme řekli závěrečné „Amen“, nevěřili byste, že během snad 3 vteřin mně zazvonil telefon a na druhém konci se hlásila skupinka devíti ztracených poutníků. Prostě si popletli Svatopetrské náměstí s náměstím před Andělským hradem. V duchu jsem se zpětně omluvil své mamince i své manželce a od té doby tvrdím, že sv. Antoníček není jen patronem ztracených věcí, ale i ztracených poutníků. Tuto skutečnost může potvrdit dalších 58 zúčastněných poutníků. Zatím se však snažím jeho dobroty nezneužívat. Při nejbližší možné příležitosti jsme pak jeli na Blatnickou horu sv. Antoníčkově poděkovat. Podělím se s vámi aspoň o obrázek kostelíka na Blatnické hoře. Kdo můžete, zajděte si tam, i když jste zatím nic neztratili. Stojí to za to, je to krásný kout naší země a navíc tam mají výborné „kulaté“ víno...

S přáním, abyste se o prázdninách nikde neztratili,

a vždy se ve zdraví šťastně vrátili ke svým milým,

Váš Václav z Václavovic

Kostel sv. Antonína na Blatnické hoře u Blatnice

Foto: Václav Adam

BOHOSLUŽBY O POUTI 2023 A POZVÁNKY

Městská pouť bude **ve čtvrtek 29. 6. 2023 v 18.30 hod.** Po večerní mši sv. zveme na agapé, které bude připraveno z darů štědrých farníků.

Farní pouť oslavíme **v neděli 2. 7. 2023** při nedělních bohoslužbách v **9.00** a v **18.30 hod.**

5. 7. 2023 v 9.00 hod. jste zváni na mši sv. k oslavě **svátku sv. Cyrila a Metoděje** do jim zasvěceného kostela na Brněnské ulici a na následné setkání.

Den seniorů a prarodičů oslavíme ve farnosti sv. Petra a Pavla **v neděli 30. 7.**

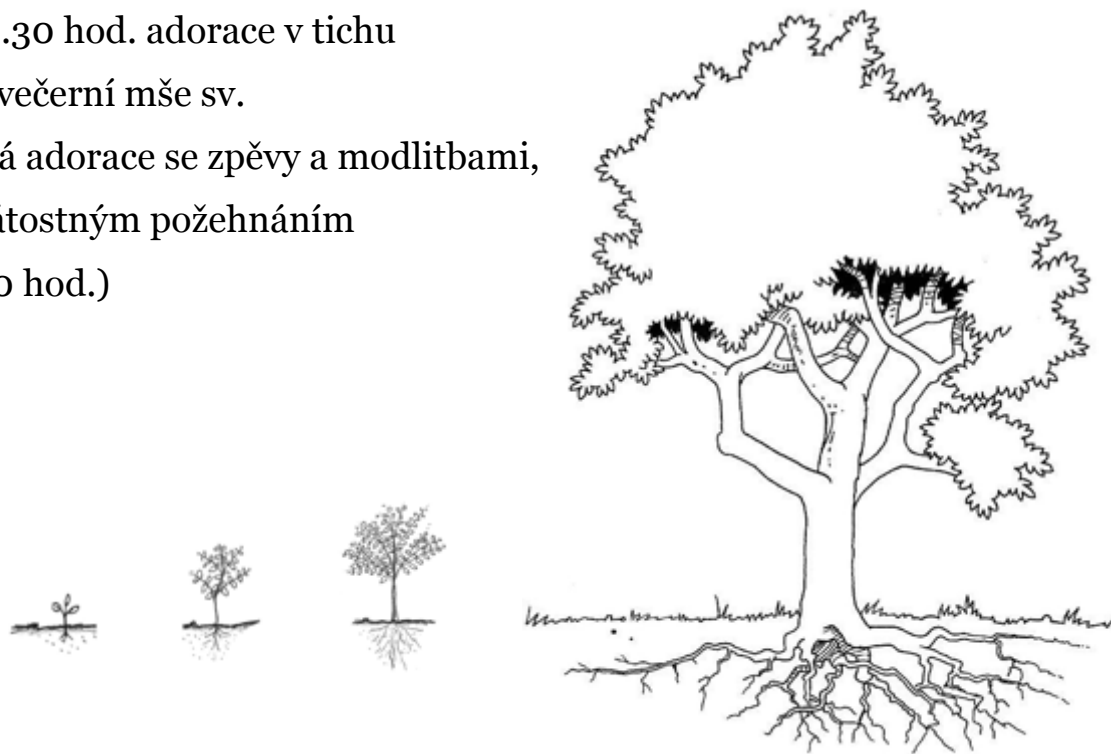
Adorační den v kostele sv. Petra a Pavla bude **v pátek 25. 8. 2023.**

Od 14.00 do 18.30 hod. adorace v tichu

V **18.30 hod.** večerní mše sv.

Po mši společná adorace se zpěvy a modlitbami,
zakončená svátostným požehnáním

(19.30 – 20.30 hod.)

INRI 2/2023 – ČASOPIS FARNOSTI POVÝŠENÍ SV. KŘÍŽE A FARNOSTI SV. PETRA A PAVLA V PROSTĚJOVĚ

Vydává Římskokatolická farnost Povýšení svatého Kříže Prostějov
Redakční rada: P. ICLic. Mgr. Aleš Vrzala, MVDr. Zuzana Bartošová,
Ing. Mgr. Jan Černý, Renata Plenařová, Marie Schneeweissová
Grafický návrh: Mgr. Kristina Veselá

Vychází 4x ročně. Vyšlo 25. 6. 2023. Příští číslo 3/2023 vyjde 17. 9. 2023
a příspěvky můžete posílat do 27. 8. 2023 na e-mail: casopisinri@gmail.com.

Webové stránky: <https://povyseni.dpv.cz/>, <https://petrpavel.dpv.cz/>
Časopis je neprodejný. Doporučený příspěvek na tisk jednoho čísla je 10 Kč.